

trækker en Trediedel fra, og saa faar det ende, hvor det ende kan. Saadanne Maskiner er de Mennesker dog neppe, der er sat til at rette disse danske Stile oppe i Ministeriet. Jeg vilde tro, at det er Mennesker med jævn sund Sans og Mennesker, som forstaar at rette en Stil og vurdere, om en Fejl er stor eller lille. Hvis jeg skulde tage fejl heri, saa tror jeg i alt Fald, at det er en Bedømmelse, som er mig til Ære, men jeg vil tilføje, hvad der allerede er antydnet, at der fra flere Sider i Finansudvalget, hvad ogsaa er kommet til Orde her, er rettet Krav om, at denne Danskprøve ogsaa skulde udstrækkes til de private Skoler. Det er for Resten en ejendommelig Logik. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds plejer at være stiv udi Logica, men han siger altsaa, at det er en forbandet Ting, der er kommet ind i den offentlige Skole, den er ingen Ting værd, men de private skal ogsaa have Kærligheden at føle; lad dem faa noget af det samme. Hvad Virkning det vil have, skal jeg lade staa hen.

Saa har der været talt om en Kommission vedrørende Skolevæsenet. Jeg er bange for, at denne Kommission, hvis Arbejde skal omfatte hele vort Skolevæsen, lige fra Folkeskolen til Almenskolen, vilde faa en for omfattende Opgave. Det er vel heller ikke det rigtige Tidspunkt til at forberede en saa stor Omvæltning; som der der muligvis kunde blive Tale om.

Vedrørende Ændringsforslag Nr. 112 om Professor Warmings Klinik for ubemidlede Ganespaltepatienter i Jylland vil jeg sige, at det er godt, at han har faaet Statstilskuddet forhøjet, for jeg tror, at denne Klinik gør et Arbejde, som er til Gavn for en Del af disse Patienter, som man vel nærmest maa kalde for Invalidere. Jeg har selv haft Lejlighed til at kende saadan et Par unge Mennesker lidt nøjere, dels fra Skoleundervisningen og dels fra Konfirmandundervisningen, og har derved haft Lejlighed til at høre, at en god Behandling af en saadan Ganespaltepatient i alt Fald kan gøre Invaliditeten langt taaleligere, end den ellers vilde være. Det er jo et personligt Arbejde, Professor Warming i den Retning udfører, og det kunde maaske være værd at overveje, om det ikke var muligt at finde en saadan Form

for det, at det kunde blive en blivende Institution, hvor den nu gennem hans Arbejde indarbejdede Tradition kunde fortsættes. Men det kan jo blive Genstand for nærmere Overvejelse.

Vilhelm Rasmussen: Jeg maa desværre berøve det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) den Illusion, at de, der har rettet de omtalte Stile, er, medens de gjorde dette Arbejde, optraadte som Mennesker med sund Sans. De har imidlertid været meget undskyldte, thi de har faaet en ganske urimelig Vejledning at gaa frem efter, og det fremgaar af Betænkningen Sp. 351. Det er først oplyst, at Karakteren ug sættes til 15, hvorefter der trækkes 1 Grad fra for hver nedadgaaende Karakter, saa at man ender med 0 for Karakteren slet. Der kan gøres vægtige Indvendinger gældende allerede overfor dette; det stiller de virkelige dygtige alt for ugunstigt overfor de Klodrianer, som slet intet kan. Men derefter staar der, at Fejlene bedømmes saaledes, at egentlige Stavefejl — saadant noget som forkerte eller glemte Bogstaver eller Ord o. lign. — regnes for større Fejl, og for hver af saadanne trækkes 1 Point fra. Mindre væsentlige Fejl giver et Fradrag paa $\frac{1}{2}$ Point. Saaledes bliver man ved at trække fra, snart 1 og snart $\frac{1}{2}$ Point, og det giver Anledning til, at en Stil, hvor der er 15 Fejl, uanset om det er fuldkommen naturlige og forstandige Fejl, vedkommende Barn har gjort, faar Karakteren slet. I „Vor Ungdom“ for December 1916, Side 432, er aftrykt en saadan Stil, som har faaet Karakteren slet. Jeg vilde ønske, at alle Mennesker stavede saadan, at de kun begik de Fejl, den Dreng har begaaet. „Fugl“ stavede han „Ful“, han stavede „Kælderlem“ med l i Stedet for d og „Stenbrokker“ med aa. Han skrev „havde“ med d i Stedet for vd. Han har skrevet „Papirs Hat“; der har han glemt en Binstreg; øjeblikkelig kommer der en tyk Streg under. Han har skrevet „frøgtelig“ — det er noget mere angribeligt — og „Skandse“ i Stedet for „Skanse“. Han har skrevet „Raal“ i Stedet for „Raab“, er altsaa kommet til at skrive et l i Stedet for et b, og i „Jakob“ har han været saa ulykkelig at skrive to k'er. „Prygl“ og „tør-